

Nr 32

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående godkännande av konvention om delgivning i utlandet av handlingar i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur; given Stockholms slott den 14 februari 1969.

Kungl. Maj:t vill härmed, under återopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över utrikesdepartementsärenden för denna dag, föreslå riksdagen att godkänna en den 15 november 1965 i Haag dagtecknad konvention om delgivning i utlandet av handlingar i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur.

GUSTAF ADOLF

Torsten Nilsson

Propositionens huvudsakliga innehåll

Inom Haagkonferensen för internationell privaträtt har utarbetats en konvention om delgivning i utlandet av handlingar i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur. Konventionen, som har dagtecknats den 15 november 1965, är avsedd att ersätta bestämmelserna om delgivning i 1905 och 1954 års Haagkonventioner angående vissa till civilprocessen hörande ämnen.

I propositionen föreslås att riksdagen godkänner 1965 års konvention.

Utdrag av protokollet över utrikesdepartementsärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet på Stockholms slott den 14 februari 1969.

Närvarande:

Statsministern ERLANDER, ministern för utrikes ärendena NILSSON, statsråden STRÄNG, ANDERSSON, KLING, HOLMQVIST, ASPLING, SVEN-ERIC NILSSON, GUSTAFSSON, GEIJER, MYRDAL, ODHNOFF, MOBERG, BENGTSOON.

Ministern för utrikes ärendena anmäler efter gemensam beredning med statsrådets övriga ledamöter fråga om godkännande av en *konvention om delgivning i utlandet av handlingar i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur* och anför.

För att en rättegång i ett land skall kunna genomföras erfordras inte sällan att ett annat lands myndigheter lämnar sin medverkan genom att verkställa delgivning eller bevisupptagning eller på annat sätt. Sådan internationell rättshjälp har blivit föremål för reglering i ett flertal överenskommelser mellan Sverige och andra stater. Haagkonventionen den 17 juli 1905 angående vissa till civilprocessen hörande ämnen av internationell natur (SFS 1909: 30) jämte dess efterföljare, konventionen den 1 mars 1954 angående vissa till civilprocessen hörande ämnen (prop. 1957: 163, UU 29, rskr 311), kan sägas ha kommit att spela den praktiskt mest betydelsefulla rollen bland dessa överenskommelser vid sidan av det s. k. skandinaviska rättshjälpsprotokollet av år 1957 (SFS 1958: 533). 1905 års konvention gäller i förhållande mellan Sverige samt Island och Rumänien. Till 1954 års konvention är förutom Sverige följande stater anslutna: Belgien, Danmark, Finland, Frankrike jämte besittningar, Israel, Italien, Jugoslavien, Luxemburg, Nederländerna med Nederländska Antillerna, Norge, Polen, Portugal jämte besittningar, Schweiz, Sovjetunionen, Spanien, Tjeckoslovakien, Förbundsrepubliken Tyskland, Ungern, Vatikanstaten samt Österrike.

Vid delgivning av handlingar i utlandet skall enligt huvudregeln i de båda Haagkonventionerna begäran om delgivning framställas av konsul för den stat från vilkens sida delgivningen önskas. Detta system har med tiden kommit att anses alltför tungrott och tidsödande. Önskemål har framförts att sättet för översändande av delgivningshandlingar bör förenklas genom att en mera direkt förbindelse möjliggörs mellan ansökande myndighet och de myndigheter i det mottagande landet som vanligen ombesörjer delgivningen där.

Under den tionde Haagkonferensen för internationell privaträtt antogs ett förslag till konvention om delgivning i utlandet av handlingar i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur. Konventionen i engelsk och fransk originaltext jämte översättning till svenska torde få fogas som *bilaga* till statsrådsprotokollet i detta ärende. Konventionen har undertecknats av 13 stater, däribland Danmark, Finland, Norge och Sverige. Sedan den ratificerats av Storbritannien, Amerikas Förenade Stater och Förenade Arabrepubliken, trädde den i kraft mellan dessa stater den 10 februari 1969.

Konventionen

Enligt *art. 1 första stycket* har konventionen avseende på delgivning utomlands av handling i mål eller ärende av civil eller kommersiell natur. Den är sålunda inte tillämplig i brottmål och inte heller i mål eller ärenden av fiskal eller administrativ natur. I likhet med 1905 och 1954 års Haagkonventioner gör inte heller denna konvention någon närmare bestämning av begreppen civil och kommersiell. Det har förutsatts att skillnaderna mellan olika rättssystem inte skall behöva vålla några svårigheter vid den praktiska tillämpningen.

Från konventionens tillämpningsområde undantas i *art. 1 andra stycket* sådana fall, där adressen till den person som skall delges inte är känd.

För att tillgodose önskemålet om ett enklare och därmed snabbare förfarande än det som gäller enligt de båda tidigare Haagkonventionerna skapar konventionen ett nytt system för översändande av delgivningsframställningar. Enligt *art. 2* skall varje konventionsstat utse ett centralorgan för mottagande av framställningar om delgivning. Centralorganet skall självt verkställa eller låta verkställa delgivningarna. Enligt *art. 18* får konventionsstat utse andra myndigheter vid sidan av centralorganet och besluta om dessas behörighet.

Enligt *art. 3* får framställning om delgivning endast göras av myndighet eller behörig tjänsteman. Framställningen skall ställas upp och avfattas enligt ett bestämt formulär, vars innehåll framgår av bilaga till konventionen. Vid framställningen skall fogas delgivningshandlingen eller en kopia av denna. Samtliga handlingar skall överlämnas i två exemplar.

Enligt *art. 5* skall delgivning verkställas antingen i den form som lagen i den anmodade staten föreskriver för delgivningar i motsvarande fall inom den staten eller i sådan särskild form som sökanden begär, förutsatt att denna inte är oförenlig med den anmodade statens lag. Om särskild form inte begärts får delgivningen alltid ske genom att handlingen överlämnas till adressaten, om denne frivilligt tar emot den.

Sedan delgivningen verkställts skall enligt *art. 6* centralorganet eller annan myndighet som utsetts därtill utfärda bevis om delgivningen och

sända detta till sökanden. Beviset skall utfärdas i överensstämmelse med det i bilagan till konventionen återgivna formuläret.

Art. 7 föreskriver, att det i konventionsbilagan återgivna formuläret skall vara avfattat på engelska eller franska. Hinder möter inte mot att dessutom använda den stats officiella språk från vilken handlingen härrör. De uppgifter med vilka formuläret skall kompletteras får avfattas på den anmodade statens språk eller på engelska eller franska.

Art. 8 behandlar delgivning genom diplomatiska eller konsulära tjänstemän och *art. 9* översändande av handlingar på diplomatisk eller konsulär väg i delgivningssyfte.

Enligt *art. 10* kan även andra metoder användas för delgivning av handlingar, förutsatt att den stat där delgivningen skall verkställas inte motsätter sig dem. Artikeln tar sikte på möjligheten att använda postvägen samt hänvändelser från tjänstemän och enskilda i ett land direkt till annat lands delgivningsmyndighet.

Art. 12 reglerar delgivningskostnaderna. Huvudregeln är, att den anmodade staten skall bära kostnaden för delgivningen. Har stämningsman eller annan enligt lagstiftningen i den anmodade staten behörig person anlåtats eller har delgivningen skett i särskild form, skall sökanden dock stå för de härmed förenade kostnaderna.

Enligt *art. 13* är konventionsstat i princip förpliktad att tillmötesgå framställning som gjorts i enlighet med konventionen. Undantag gäller endast om den anmodade staten anser att delgivningens verkställande skulle kränka dess suveränitet eller medföra fara för dess säkerhet.

Enligt vissa staters processlagstiftning kan dom meddelas mot en svarande, som är bosatt i utlandet, utan hinder av att denne inte har fått del av stämningen i målet. Så är exempelvis fallet i Frankrike. En redogörelse för de franska bestämmelserna i dessa hänseenden har lämnats i samband med propositionen angående ratifikation av rättshjälpsavtalet den 7 mars 1956 mellan Sverige och Frankrike (prop. 1956: 100 s. 3—4). I *art. 15—16* har man sökt att undanröja de menliga följderna av sådana från rättssäkerhetssynpunkt otillfredsställande system. I den förra artikeln bestäms sålunda att domstol inte får avgöra saken i mål där svaranden inte inställt sig i rättegången om det inte fastställts, att stämning eller motsvarande handling delgivits i form som är föreskriven i den anmodade statens lagstiftning eller överlämnats till svaranden själv eller i hans bostad på något annat i konventionen tillåtet sätt. Delgivningen skall dessutom ha ägt rum i så god tid, att svaranden haft möjlighet att avge svaromål. Fördragsslutande stat kan dock avge förklaring, att dess domstolar skall ha rätt att meddela avgörande, även om delgivningsbevis inte mottagits, under förutsättning att handlingen översänts på något i konventionen föreskrivet sätt, att minst sex månader förflutit från handlingens avsändande samt att skäliga ansträngningar gjorts att få bevis om delgivningen från den anmodade staten.

Utan hinder av bestämmelserna i art. 15 får domstol besluta om interimistiska åtgärder i brådskande fall.

Art. 16 innehåller ytterligare bestämmelser till skydd för svaranden. Om denne utan egen förskyllan inte fått kännedom om stämning eller motsvarande handling i tid för att kunna avge svaromål och inte heller fått reda på avgörandet i tid för att kunna fullfölja talan mot det, skall domstol på ansökan av svaranden kunna medge att saken får omprövas utan hinder av att fullföljdstiden utgått, förutsatt att svaranden har visat sannolika skäl för sin talan. Sådan ansökan från svaranden skall inges inom skälig tid efter det att svaranden har fått kännedom om avgörandet. Fördragsslutande stat kan avge förklaring att ansökan kommer att avvisas, om den inges efter utgången av en viss tid, som dock inte får vara kortare än ett år efter dagen för avgörandet.

Bestämmelserna i artikeln är inte tillämpliga på avgöranden angående personers status (*décisions concernant l'état des personnes*).

Art. 2—16 avser enligt den kapitelrubrik, under vilken de förts samman, handlingar i mål och ärenden hos domstol (*actes judiciaires*). Enligt art. 17 får även andra handlingar, vilka härrör från myndighet eller tjänsteman (*actes extrajudiciaires*), översändas för delgivning på sätt som föreskrivs i konventionen och i enlighet med dess bestämmelser. Det bör dock uppmärksammas att det skall vara fråga om handling i mål eller ärende som även enligt den mottagande statens bedömning är av civil eller kommersiell natur (jfr ovan art. 1).

Det avslutande kapitlet i konventionen innehåller allmänna bestämmelser. Enligt art. 22 ersätter konventionen i förhållandet mellan de stater som tillträtt den delgivningsavsnitten i 1905 och 1954 års konventioner (artiklarna 1—7 i dessa). Art. 23 resp. 24 i dessa äldre konventioner, vilka artiklar innehåller bestämmelser om kostnaderna vid delgivning när fri rättegång meddelats i målet, skall fortsättningsvis tillämpas, om handlingarna översänts på sätt som avses i de äldre konventionerna. Detta sägs i art. 23.

Art. 24 föreskriver att tilläggsöverenskommelser till 1905 och 1954 års konventioner som konventionsstater ingått skall tillämpas också på denna konvention, om staterna inte överenskommer annat.

Med undantag för vad som föreskrivs i art. 22 och 24 görs genom förevarande konvention inte någon inskränkning i andra överenskommelser angående frågor som regleras i konventionen, till vilka fördragsslutande stat är eller kan komma att bli ansluten (art. 25). Det tidigare omtalade skandinaviska rättshjälpsprotokollet kommer sålunda inte att påverkas om — såsom har förutsatts — även Danmark och Norge kommer att biträda förevarande konvention.

Art. 26—31 innehåller sedvanliga slutbestämmelser. Det kan nämnas att för signatärmakt som ratificerar konventionen träder denna i kraft 60 dagar efter deponerandet av ratifikationsinstrumentet. Konventionen gäl-

ler i fem år räknat från den 10 februari 1969. Om uppsägning inte sker, anses konventionen förlängd för fem år i sänder. Uppsägning skall tillkännages hos det nederländska utrikesministeriet minst sex månader före den löpande femårsperiodens utgång.

Departementschefen

Som framgår av den lämnade redogörelsen innehåller 1965 års Haagkonvention två väsentliga nyheter i jämförelse med motsvarande bestämmelser i 1905 och 1954 års Haagkonventioner. Den ena är att varje konventionsstat åläggs att utse ett centralorgan för mottagande av framställningar om delgivning direkt från myndighet i annan konventionsstat. Den andra innebär att ett visst skydd skapas mot följderna av det i vissa länder rådande systemet, enligt vilket delgivning med svarande bosatt utomlands anses verkställd i och med att handlingen överlämnas till inhemsk myndighet. Med hänsyn till de fördelar som den nya konventionen härigenom och i andra avseenden medför vill jag förorda att Sverige biträder den.

Enligt *art. 21* skall fördragsslutande stat i samband med ratificeringen — eller senare — lämna underrättelser till det nederländska utrikesministeriet i vissa avseenden. Som framgår av artikeln kan ändringar senare göras i underrättelser som har lämnats. I de frågor som berörs i *art. 21* vill jag anföra följande.

Enligt *första stycket a)* skall underrättelse lämnas om vilken myndighet som utses till centralorgan för den anslutande staten. F. n. gäller att utländska delgivningsframställningar — med undantag för direkta framställningar från danska och norska myndigheter — i inte ringa omfattning överlämnas till vårt land på diplomatisk väg. I utrikesdepartementet handläggs dessa ärenden inom departementets rättsavdelning. Det är ur många synpunkter ändamålsenligt att också de uppgifter som enligt konventionen tillkommer centralorganet fullgörs inom utrikesdepartementets rättsavdelning. Utrikesdepartementet synes därför böra utses till svenskt centralorgan för mottagande av utländska framställningar enligt konventionen.

Bakom det genom konventionen införda systemet med ett centralorgan ligger tanken att myndighet som önskar att delgivning verkställs i annan konventionsstat skall kunna vända sig direkt till centralorganet i den staten. Konventionen hindrar dock inte att svensk domstol även efter ett svenskt tillträde till konventionen vänder sig till utrikesdepartementet med begäran om delgivning i konventionsstat i stället för att direkt anlita denna stats centralorgan. Departementet blir då avsändande myndighet i konventionens mening.

Enligt *art. 6* skall bevis om verkställd delgivning eller om anledningen till att delgivning ej skett utfärdas av centralorganet eller myndighet till vilken

uppgiften att utfärda bevis överlämnats. Utses annan myndighet än centralorganet att fullgöra denna uppgift skall nederländska utrikesministeriet enligt *art. 21 första stycket b)* underrättas om detta. Det synes lämpligt att de avsedda bevisen för svensk del åtminstone tills vidare utfärdas av centralorganet, dvs. utrikesdepartementet. Erfarenheterna från konventionens tillämpning får sedan utvisa om ändring i denna ordning bör göras.

Enligt *art. 21 första stycket c)* åligger det konventionsstat att underrätta nederländska utrikesministeriet om vilken myndighet som är behörig att mottaga delgivningsframställningar enligt konventionen, vilka överlämnas av konsul för annan stat (*art. 9*). För svenskt vidkommande synes det mest ändamålsenligt att delgivningshandlingarna även i dessa fall tas emot av centralorganet, dvs. utrikesdepartementet. Underrättelse med detta innehåll bör därför avges.

Enligt 1905 och 1954 års Haagkonventioner har staterna i princip rätt att låta verkställa delgivning i utlandet direkt genom sina diplomatiska och konsulära tjänstemän, under förutsättning att delgivningen sker utan användande av tvångsmedel. Stat som är ansluten till nämnda konventioner kan emellertid motsätta sig att sådan delgivning sker på dess område med annan än medborgare i den stat, från vars sida delgivningen önskas. Sverige har inte begagnat sig av denna möjlighet till förbehåll. Motsvarande bestämmelse i 1965 års konvention har formulerats något annorlunda. Enligt *art. 8* har nämligen konventionsstat rätt att verkställa delgivning genom sina diplomatiska och konsulära tjänstemän även med medborgare i annat land, om inte den stat där delgivningen skall ske avger förklaring, att den motsätter sig sådan delgivning på sitt område. Enligt *art. 21 andra stycket a)* skall underrättelse lämnas om bl. a. sådan förklaring till det nederländska utrikesministeriet. Eftersom någon anledning inte föreligger att ändra på gällande ordning, bör Sverige inte begagna sig av möjligheten att avge förklaring i berört avseende.

Enligt *art. 21 andra stycket a)* skall vidare i förekommande fall lämnas underrättelse, om stat gör invändning mot att handlingar översänds på sätt som avses i *art. 10* i konventionen. I sistnämnda artikel föreskrivs att, under förutsättning att den stat som berörs av åtgärden inte motsätter sig detta, konventionen inte innebär någon inskränkning i rätten att sända handlingar i mål och ärenden med posten direkt till personer i utlandet (a) eller rätten för tjänstemän och andra behöriga personer (b) eller enskilda (c) att låta delge handling i mål eller ärende omedelbart genom lokala myndigheter i annan stat. Avfattningen av *art. 10* jämförd med *art. 21* tyder på att stat som underlåter att lämna underrättelse skulle bli skyldig att godtaga dessa metoder. F. n. torde svenska delgivningsmyndigheter inte vara ovillkorligt skyldiga att tillmötesgå en direkt gjord framställning om delgivning, som härrör från utomnordisk myndighet eller i utlandet bosatt utlänning. Det kan knappast föreligga något praktiskt behov av att vid sidan av de i kon-

ventionen föreskrivna andra metoderna för överlämnande av delgivningshandlingar införa en sådan förpliktelse för de svenska delgivningsmyndigheterna. Nederländska utrikesministeriet bör därför underrättas om att svenska delgivningsmyndigheter inte är skyldiga att lämna sitt biträde, när handlingarna översänds på sätt som avses i art. 10 b) och c). Däremot synes någon invändning inte böra göras beträffande punkten a).

Slutligen skall enligt *art. 21 andra stycket b)* i förekommande fall lämnas underrättelse om förklaringar enligt art. 15 och 16.

Enligt huvudregeln i art. 15 får dom inte meddelas mot utebliven svarande, som är bosatt utomlands, om svaranden inte har delgivits stämningen på visst sätt och delgivningen dessutom ägt rum i så god tid, att han haft möjlighet att avge svaromål. Som förut har berörts kan konventionsstat enligt samma artikel avge förklaring, att domstol under vissa förutsättningar får meddela avgörande, även om bevis om delgivning inte föreligger. Då huvudregeln i art. 15 överensstämmer med svenska processuella grundsatser och rättsregler saknar den ifrågavarande möjligheten att avge förklaring aktualitet för vår del.

Enligt art. 16 skall domstol i konventionsstat ha möjlighet att under vissa förutsättningar, som tidigare har berörts, medge omprövning av saken utan hinder av att fullföljdstiden utgått. Enligt artikeln kan stat avge förklaring, att ansökan om omprövning kommer att avvisas om den inges efter utgången av en viss tidsfrist, som dock inte får vara kortare än ett år från dagen för avgörandet.

Som förut har nämnts syftar art. 16 — liksom art. 15 — till att bereda skydd mot utevaro-domar som meddelas enligt vissa för svensk rätt främmande principer. Av artikelns formulering synes också framgå, att den avser främst sådana fall, i vilka dom har meddelats utan att bevis om delgivning av stämningen förelåg. Tillämpning av artikeln beträffande avgöranden, som meddelas av svenska domstolar, torde sålunda knappast komma att aktualiseras. Eftersom artikelns ordalag inte utesluter att den också skulle äga tillämpning i sådana fall, då stämning väl har sänts till utlandet för delgivning med svaranden men denne faktiskt inte har fått del av den, vill jag tillägga följande. Svarande, som har uteblivit, kan enligt rättegångsbalken ansöka om återvinning mot tredskodom i dispositiv tvistemål. Fristen för sådan talan räknas från det tredskodomen har delgivits svaranden. Om i annat fall undantagsvis skulle uppkomma fråga om tillämpning av art. 16, föreligger enligt svenska regler möjlighet för svaranden att inom tre veckor från det förfallet upphörde och senast inom ett år från fristens utlöpande inge ansökan om återställande av försutten tid. Har dessa frister utlöpt, torde resningsinstitutet kunna användas för att tillgodose artikelns syfte. Skäl synes därför inte föreligga att avge någon sådan förklaring som sägs i art. 16 tredje stycket.

De föreskrifter som behövs med anledning av Sveriges tillträde till konventionen torde kunna meddelas av Kungl. Maj:t.

Hemställan

Under åberopande av det anförda hemställer jag, att Kungl. Maj:t föreslår riksdagen att godkänna konventionen om delgivning i utlandet av handlingar i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur i enlighet med vad jag förordat i det föregående.

Med bifall till vad föredraganden sålunda med instämmande av statsrådets övriga ledamöter hemställt förordnar Hans Maj:t Konungen att till riksdagen skall avlåtas proposition av den lydelse bilaga till detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:

Gunnel Anderson

Convention on the service abroad of judicial and extrajudicial documents in civil or commercial matters

The States signatory to the present Convention,

Desiring to create appropriate means to ensure that judicial and extrajudicial documents to be served abroad shall be brought to the notice of the addressee in sufficient time,

Desiring to improve the organisation of mutual judicial assistance for that purpose by simplifying and expediting the procedure,

Have resolved to conclude a Convention to this effect and have agreed upon the following provisions:

Article 1

The present Convention shall apply in all cases, in civil or commercial matters, where there is occasion to transmit a judicial or extrajudicial document for service abroad.

This Convention shall not apply where the address of the person to be served with the document is not known.

Chapter I — Judicial documents

Article 2

Each contracting State shall designate a Central Authority which will undertake to receive requests for service coming from other contracting States and to proceed in conformity with the provisions of articles 3 to 6.

Convention relative à la signification et la notification à l'étranger des actes judiciaires et extrajudiciaires en matière civile ou commerciale

Les Etats signataires de la présente Convention,

Désirant créer les moyens appropriés pour que les actes judiciaires et extrajudiciaires qui doivent être signifiés ou notifiés à l'étranger soient connus de leurs destinataires en temps utile,

Soucieux d'améliorer à cette fin l'entraide judiciaire mutuelle en simplifiant et en accélérant la procédure,

Ont résolu de conclure une Convention à ces effets et sont convenus des dispositions suivantes :

Article premier

La présente Convention est applicable, en matière civile ou commerciale, dans tous les cas où un acte judiciaire ou extrajudiciaire doit être transmis à l'étranger pour y être signifié ou notifié.

La Convention ne s'applique pas lorsque l'adresse du destinataire de l'acte n'est pas connue.

Chapitre I — Actes judiciaires

Article 2

Chaque Etat contractant désigne une Autorité centrale qui assume, conformément aux articles 3 à 6, la charge de recevoir les demandes de signification ou de notification en provenance d'un autre Etat contractant et d'y donner suite.

Bilaga

Översättning

Konvention om delgivning i utlandet av handlingar i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur

Denna konventions signatärmakter

som önskar åstadkomma ändamålsenliga medel för att säkerställa att sådana handlingar i mål och ärenden som skall delges i utlandet i rätt tid bringas till adressatens kännedom,

som i detta syfte önskar förbättra den ömsesidiga rättshjälpen genom att förenkla och påskynda förfarandet,

har beslutat att avsluta en konvention för detta ändamål och har överenskommit om följande bestämmelser.

Artikel 1

Denna konvention skall tillämpas i alla sådana fall, då en handling i mål eller ärende av civil eller kommersiell natur skall sändas utomlands för delgivning.

Konventionen är icke tillämplig, när adressen till den person som skall delges ej är känd.

Kapitel I — Handlingar i mål eller ärende hos domstol

Artikel 2

Varje fördragsslutande stat utser ett centralt organ, som enligt bestämmelserna i artiklarna 3—6 mottar framställning om delgivning från annan fördragsslutande stat och vidtar därav föranledda åtgärder.

Each State shall organise the Central Authority in conformity with its own law.

Article 3

The authority or judicial officer competent under the law of the State in which the documents originate shall forward to the Central Authority of the State addressed a request conforming to the model annexed to the present Convention, without any requirement of legalisation or other equivalent formality.

The document to be served or a copy thereof shall be annexed to the request. The request and the document shall both be furnished in duplicate.

Article 4

If the Central Authority considers that the request does not comply with the provisions of the present Convention it shall promptly inform the applicant and specify its objections to the request.

Article 5

The Central Authority of the State addressed shall itself serve the document or shall arrange to have it served by an appropriate agency, either—

(a) by a method prescribed by its internal law for the service of documents in domestic actions upon persons who are within its territory, or

(b) by a particular method requested by the applicant, unless such a method is incompatible with the law of the State addressed.

Subject to sub-paragraph (b) of the first paragraph of this article, the document may always be served by delivery to an addressee who accepts it voluntarily.

If the document is to be served under the first paragraph above, the Central Authority may require the

L'Autorité centrale est organisée selon les modalités prévues par l'Etat requis.

Article 3

L'autorité ou l'officier ministériel compétents selon les lois de l'Etat d'origine adresse à l'Autorité centrale de l'Etat requis une demande conforme à la formule modèle annexée à la présente Convention, sans qu'il soit besoin de la légalisation des pièces ni d'une autre formalité équivalente.

La demande doit être accompagnée de l'acte judiciaire ou de sa copie, le tout en double exemplaire.

Article 4

Si l'Autorité centrale estime que les dispositions de la Convention n'ont pas été respectées, elle en informe immédiatement le requérant en précisant les griefs articulés à l'encontre de la demande.

Article 5

L'Autorité centrale de l'Etat requis procède ou fait procéder à la signification ou à la notification de l'acte :

a) soit selon les formes prescrites par la législation de l'Etat requis pour la signification ou la notification des actes dressés dans ce pays et qui sont destinés aux personnes se trouvant sur son territoire;

b) soit selon la forme particulière demandée par le requérant, pourvu que celle-ci ne soit pas incompatible avec la loi de l'Etat requis.

Sauf le cas prévu à l'alinéa premier, lettre b), l'acte peut toujours être remis au destinataire qui l'accepte volontairement.

Si l'acte doit être signifié ou notifié conformément à l'alinéa premier, l'Autorité centrale peut demander

Varje stat organiserar det centrala organet i enlighet med sin egen lagstiftning.

Artikel 3

Den myndighet eller tjänsteman, som är behörig enligt lagen i den stat från vilken handlingen härrör, översänder till det centrala organet i den anmodade staten en framställning, som avfattas i överensstämmelse med det vid denna konvention fogade formuläret. Legalisering eller motsvarande formalitet krävs icke.

Vid framställningen fogas delgivningshandlingens eller en kopia av denna. Såväl framställningen som delgivningshandlingens översänds i två exemplar.

Artikel 4

Om det centrala organet finner, att framställningen icke uppfyller föreskrifterna i denna konvention, skall det omedelbart underrätta sökanden och därvid noggrant ange de invändningar som görs mot framställningen.

Artikel 5

Det centrala organet i den anmodade staten delger eller låter delge handlingen

a) antingen i en form som föreskrivs i den anmodade statens lagstiftning för delgivning av i denna stat upprättade handlingar med personer som är bosatta inom statens område,

b) eller i en särskild form som begärts av sökanden, om icke denna är oförenlig med lagen i den anmodade staten.

Utom i fall som avses under b) i första stycket får delgivning alltid ske genom att handlingen överlämnas till adressaten, om denne frivilligt mottar den.

Om handlingen skall delges på sätt som sägs i första stycket, äger det centrala organet kräva, att den är av-

document to be written in, or translated into, the official language or one of the official languages of the State addressed.

That part of the request, in the form attached to the present Convention, which contains a summary of the document to be served, shall be served with the document.

Article 6

The Central Authority of the State addressed or any authority which it may have designated for that purpose, shall complete a certificate in the form of the model annexed to the present Convention.

The certificate shall state that the document has been served and shall include the method, the place and the date of service and the person to whom the document was delivered. If the document has not been served, the certificate shall set out the reasons which have prevented service.

The applicant may require that a certificate not completed by a Central Authority or by a judicial authority shall be countersigned by one of these authorities.

The certificate shall be forwarded directly to the applicant.

Article 7

The standard terms in the model annexed to the present Convention shall in all cases be written either in French or in English. They may also be written in the official language, or in one of the official languages, of the State in which the documents originate.

The corresponding blanks shall be completed either in the language of the State addressed or in French or in English.

Article 8

Each contracting State shall be free to effect service of judicial documents upon persons abroad, with-

que l'acte soit rédigé ou traduit dans la langue ou une des langues officielles de son pays.

La partie de la demande conforme à la formule modèle annexée à la présente Convention, qui contient les éléments essentiels de l'acte, est remise au destinataire.

Article 6

L'Autorité centrale de l'Etat requis ou toute autorité qu'il aura désignée à cette fin établit une attestation conforme à la formule modèle annexée à la présente Convention.

L'attestation relate l'exécution de la demande; elle indique la forme, le lieu et la date de l'exécution ainsi que la personne à laquelle l'acte a été remis. Le cas échéant, elle précise le fait qui aurait empêché l'exécution.

Le requérant peut demander que l'attestation qui n'est pas établie par l'Autorité centrale ou par une autorité judiciaire soit visée par l'une de ces autorités.

L'attestation est directement adressée requérant.

Article 7

Les mentions imprimées dans la formule modèle annexée à la présente Convention sont obligatoirement rédigées soit en langue française, soit en langue anglaise. Elles peuvent, en outre, être rédigées dans la langue ou une des langues officielles de l'Etat d'origine.

Les blancs correspondant à ces mentions sont remplis soit dans la langue de l'Etat requis, soit en langue française, soit en langue anglaise.

Article 8

Chaque Etat contractant a la faculté de faire procéder directement, sans contrainte, par les soins de ses

fattad på eller översatt till det officiella språket eller ett av de officiella språken i den anmodade staten.

Den del av framställningen, som återger det huvudsakliga innehållet i delgivningshandlingen, överlämnas till adressaten.

Artikel 6

Det centrala organet i den anmodade staten eller annan myndighet, som har utsetts därtill, utfärdar ett bevis i överensstämmelse med det vid denna konvention fogade formuläret.

I beviset anges, att handlingen har delgivits. Beviset skall innehålla uppgift om formen, platsen och dagen för delgivningen samt ange till vem handlingen har överlämnats. Om delgivning ej har ägt rum, skall beviset ange anledningen till att delgivning ej har skett.

Har beviset ej utfärdats av det centrala organet eller av judiciell myndighet, äger sökanden fordra att någon av dessa myndigheter bekräftar bevisets riktighet.

Beviset översänds direkt till sökanden.

Artikel 7

Det vid denna konvention fogade formuläret avfattas på engelska eller franska. Det får dock avfattas också på det officiella språket eller ett av de officiella språken i den stat från vilken handlingen härrör.

Uppgifter som ifylls enligt formuläret avfattas antingen på den anmodade statens språk eller på engelska eller franska.

Artikel 8

Fördragsslutande stat får, utan användande av tvångsmedel, omedelbart genom sina egna diplomatiska

out application of any compulsion, directly through its diplomatic or consular agents.

Any State may declare that it is opposed to such service within its territory, unless the document is to be served upon a national of the State in which the documents originate.

Article 9

Each contracting State shall be free, in addition, to use consular channels to forward documents, for the purpose of service, to those authorities of another contracting State which are designated by the latter for this purpose.

Each contracting State may, if exceptional circumstances so require, use diplomatic channels for the same purpose.

Article 10

Provided the State of destination does not object, the present Convention shall not interfere with—

(a) the freedom to send judicial documents, by postal channels, directly to persons abroad,

(b) the freedom of judicial officers, officials or other competent persons of the State of origin to effect service of judicial documents directly through the judicial officers, officials or other competent persons of the State of destination,

(c) the freedom of any person interested in a judicial proceeding to effect service of judicial documents directly through the judicial officers, officials or other competent persons of the State of destination.

agents diplomatiques ou consulaires, aux significations ou notifications d'actes judiciaires aux personnes se trouvant à l'étranger.

Tout Etat peut déclarer s'opposer à l'usage de cette faculté sur son territoire, sauf si l'acte doit être signifié ou notifié à un ressortissant de l'Etat d'origine.

Article 9

Chaque Etat contractant a, de plus, la faculté d'utiliser la voie consulaire pour transmettre, aux fins de signification ou de notification, des actes judiciaires aux autorités d'un autre Etat contractant que celui-ci a désignées.

Si des circonstances exceptionnelles l'exigent, chaque Etat contractant a la faculté d'utiliser, aux mêmes fins, la voie diplomatique.

Article 10

La présente Convention ne fait pas obstacle, sauf si l'Etat de destination déclare s'y opposer:

a) à la faculté d'adresser directement, par la voie de la poste, des actes judiciaires aux personnes se trouvant à l'étranger,

b) à la faculté, pour les officiers ministériels, fonctionnaires ou autres personnes compétents de l'Etat d'origine, de faire procéder à des significations ou notifications d'actes judiciaires directement par les soins des officiers ministériels, fonctionnaires ou autres personnes compétents de l'Etat de destination,

c) à la faculté, pour toute personne intéressée à une instance judiciaire, de faire procéder à des significations ou notifications d'actes judiciaires directement par les soins des officiers ministériels, fonctionnaires ou autres personnes compétents de l'Etat de destination.

eller konsulära tjänstemän delge handlingar med personer i utlandet.

Stat kan avge förklaring, att den motsätter sig sådan delgivning på sitt territorium, om icke handlingen skall delges med en medborgare i den stat från vilken handlingen härrör.

Artikel 9

Fördragsslutande stat får dessutom översända handlingar för delgivning på konsulär väg till de myndigheter i annan fördragsslutande stat, som den senare staten anvisat för detta ändamål.

Fördragsslutande stat får använda sig av den diplomatiska vägen i samma syfte, om omständigheterna undantagsvis kräver det.

Artikel 10

Under förutsättning att den stat som berörs av åtgärden ej gör invändning, innebär denna konvention icke någon inskränkning i

a) rätten att sända handlingar i mål och ärenden med posten direkt till personer i utlandet,

b) rätten för tjänstemän och andra behöriga personer i den stat från vilken handling i mål eller ärende härrör att låta delge denna omedelbart genom tjänstemän eller andra behöriga personer i den stat där delgivning skall ske,

c) rätten för varje person, som har ett intresse i ett rättsligt förfarande, att låta delge handlingar i mål eller ärenden omedelbart genom tjänstemän eller andra behöriga personer i den stat där delgivning skall ske.

Article 11

The present Convention shall not prevent two or more contracting States from agreeing to permit, for the purpose of service of judicial documents, channels of transmission other than those provided for in the preceding articles and, in particular, direct communication between their respective authorities.

Article 12

The service of judicial documents coming from a contracting State shall not give rise to any payment or reimbursement of taxes or costs for the services rendered by the State addressed.

The applicant shall pay or reimburse the costs occasioned by—

(a) the employment of a judicial officer or of a person competent under the law of the State of destination,

(b) the use of a particular method of service.

Article 13

Where a request for service complies with the terms of the present Convention, the State addressed may refuse to comply therewith only if it deems that compliance would infringe its sovereignty or security.

It may not refuse to comply solely on the ground that, under its internal law, it claims exclusive jurisdiction over the subject-matter of the action or that its internal law would not permit the action upon which the application is based.

The Central Authority shall, in case of refusal, promptly inform the applicant and state the reasons for the refusal.

Article 11

La présente Convention ne s'oppose pas à ce que des Etats contractants s'entendent pour admettre, aux fins de signification ou de notification des actes judiciaires, d'autres voies de transmission que celles prévues par les articles qui précèdent et notamment la communication directe entre leurs autorités respectives.

Article 12

Les significations ou notifications d'actes judiciaires en provenance d'un Etat contractant ne peuvent donner lieu au paiement ou au remboursement de taxes ou de frais pour les services de l'Etat requis.

Le requérant est tenu de payer ou de rembourser les frais occasionnés par :

a) l'intervention d'un officier ministériel ou d'une personne compétente selon la loi de l'Etat de destination,

b) l'emploi d'une forme particulière.

Article 13

L'exécution d'une demande de signification ou de notification conforme aux dispositions de la présente Convention ne peut être refusée que si l'Etat requis juge que cette exécution est de nature à porter atteinte à sa souveraineté ou à sa sécurité.

L'exécution ne peut être refusée pour le seul motif que la loi de l'Etat requis revendique la compétence judiciaire exclusive dans l'affaire en cause ou ne connaît pas de voie de droit répondant à l'objet de la demande.

En cas de refus, l'Autorité centrale en informe immédiatement le requérant et indique les motifs.

Artikel 11

Utan hinder av denna konvention får två eller flera fördragsslutande stater överenskomma att för delgivning av handlingar tillåta annat sätt för översändande än dem som avses i föregående artiklar, och i synnerhet direkt skriftväxling mellan myndigheterna i respektive stater.

Artikel 12

För delgivning av handling i mål eller ärende på begäran av en fördragsslutande stat får den anmodade staten icke utkräva avgift eller kostnadsersättning.

Sökanden skall betala eller ersätta kostnader, som föranletts av

a) medverkan av stämningsman eller annan behörig person i den anmodade staten,

b) användandet av en särskild form.

Artikel 13

När en framställning om delgivning uppfyller bestämmelserna i denna konvention, får den anmodade staten vägra att verkställa delgivningen endast om den anser verkställandet vara av beskaffenhet att kränka dess suveränitet eller medföra fara för dess säkerhet.

Den anmodade staten får icke vägra att låta verkställa delgivning enbart av det skälet, att den enligt sin lagstiftning äger uteslutande behörighet att pröva den sak rättegången avser eller att enligt samma lagstiftning talan icke får väckas beträffande saken.

I händelse av vägran skall det centrala organet omgående underrätta sökanden och ange skälen för vägran.

Article 14

Difficulties which may arise in connection with the transmission of judicial documents for service shall be settled through diplomatic channels.

Article 15

Where a writ of summons or an equivalent document had to be transmitted abroad for the purpose of service, under the provisions of the present Convention, and the defendant has not appeared, judgment shall not be given until it is established that—

(a) the document was served by a method prescribed by the internal law of the State addressed for the service of documents in domestic actions upon persons who are within its territory, or

(b) the document was actually delivered to the defendant or to his residence by another method provided for by this Convention, and that in either of these cases the service or the delivery was effected in sufficient time to enable the defendant to defend.

Each contracting State shall be free to declare that the judge, notwithstanding the provisions of the first paragraph of this article, may give judgment even if no certificate of service or delivery has been received, if all the following conditions are fulfilled—

(a) the document was transmitted by one of the methods provided for in this Convention,

(b) a period of time of not less than six months, considered adequate by the judge in the particular case, has elapsed since the date of the transmission of the document,

(c) no certificate of any kind has been received, even though every

Article 14

Les difficultés qui s'élevaient à l'occasion de la transmission, aux fins de signification ou de notification, d'actes judiciaires seront réglées par la voie diplomatique.

Article 15

Lorsqu'un acte introductif d'instance ou un acte équivalent a dû être transmis à l'étranger aux fins de signification ou de notification, selon les dispositions de la présente Convention, et que le défendeur ne comparait pas, le juge est tenu de surseoir à statuer aussi longtemps qu'il n'est pas établi :

a) ou bien que l'acte a été signifié ou notifié selon les formes prescrites par la législation de l'Etat requis pour la signification ou la notification des actes dressés dans ce pays et qui sont destinés aux personnes se trouvant sur son territoire,

b) ou bien que l'acte a été effectivement remis au défendeur ou à sa demeure selon un autre procédé prévu par la présente Convention, et que, dans chacune de ces éventualités, soit la signification ou la notification, soit la remise a eu lieu en temps utile pour que le défendeur ait pu se défendre.

Chaque Etat contractant a la faculté de déclarer que ses juges, nonobstant les dispositions de l'alinéa premier, peuvent statuer si les conditions suivantes sont réunies, bien qu'aucune attestation constatant soit la signification ou la notification, soit la remise, n'ait été reçue :

a) l'acte a été transmis selon un des modes prévus par la présente Convention,

b) un délai que le juge appréciera dans chaque cas particulier et qui sera d'au moins six mois, s'est écoulé depuis la date d'envoi de l'acte,

c) nonobstant toutes diligences utiles auprès des autorités compé-

Artikel 14

Meningsskiljaktighet, som uppstår när handling översänds för delgivning, utjämnas på diplomatisk väg.

Artikel 15

När stämning eller motsvarande handling måste översändas till utlandet för delgivning enligt bestämmelserna i denna konvention och svaranden icke inställer sig, får saken ej avgöras, förrän det har konstaterats att

a) handlingen delgivits i en form, som föreskrivs i den anmodade statens lagstiftning för delgivning av i denna stat upprättade handlingar med personer som är bosatta på statens område, eller

b) handlingen lämnats till svaranden eller i hans bostad på annat sätt som är tillåtet enligt denna konvention,

och att delgivning enligt a) eller b) ägt rum i så god tid, att svaranden haft möjlighet att avge svaromål.

Fördragsslutande stat kan avge förklaring, att domstol utan hinder av bestämmelserna i första stycket får meddela avgörande även om bevis om delgivning icke mottagits, under förutsättning att följande villkor är uppfyllda:

a) handlingen har översänts på ett sätt, som föreskrivs i denna konvention,

b) en tidsperiod, som domstolen i varje särskilt fall anser skälig, dock minst sex månader, har förflutit sedan handlingen avsändes,

c) intet bevis av något slag har mottagits, trots att skäliga ansträng-

reasonable effort has been made to obtain it through the competent authorities of the State addressed.

Notwithstanding the provisions of the preceding paragraphs the judge may order, in case of urgency, any provisional or protective measures.

Article 16

When a writ of summons or an equivalent document had to be transmitted abroad for the purpose of service, under the provisions of the present Convention, and a judgment has been entered against a defendant who has not appeared, the judge shall have the power to relieve the defendant from the effects of the expiration of the time for appeal from the judgment if the following conditions are fulfilled—

(a) the defendant, without any fault on his part, did not have knowledge of the document in sufficient time to defend, or knowledge of the judgment in sufficient time to appeal, and

(b) the defendant has disclosed a *prima facie* defence to the action on the merits.

An application for relief may be filed only within a reasonable time after the defendant has knowledge of the judgment.

Each contracting State may declare that the application will not be entertained if it is filed after the expiration of a time to be stated in the declaration, but which shall in no case be less than one year following the date of the judgment.

This article shall not apply to judgments concerning status or capacity of persons.

tentes de l'Etat requis, aucune attestation n'a pu être obtenue.

Le présent article ne fait pas obstacle à ce qu'en cas d'urgence, le juge ordonne toutes mesures provisoires ou conservatoires.

Article 16

Lorsqu'un acte introductif d'instance ou un acte équivalent a dû être transmis à l'étranger aux fins de signification ou de notification, selon les dispositions de la présente Convention, et qu'une décision a été rendue contre un défendeur qui n'a pas comparu, le juge a la faculté de relever ce défendeur de la forclusion résultant de l'expiration des délais de recours, si les conditions suivantes sont réunies :

a) le défendeur, sans qu'il y ait eu faute de sa part, n'a pas eu connaissance en temps utile dudit acte pour se défendre et de la décision pour exercer un recours,

b) les moyens du défendeur n'apparaissent pas dénués de tout fondement.

La demande tendant au relevé de la forclusion est irrecevable si elle n'est pas formée dans un délai raisonnable à partir du moment où le défendeur a eu connaissance de la décision.

Chaque Etat contractant a la faculté de déclarer que cette demande est irrecevable si elle est formée après l'expiration d'un délai qu'il précisera dans sa déclaration, pourvu que ce délai ne soit pas inférieur à un an à compter du prononcé de la décision.

Le présent article ne s'applique pas aux décisions concernant l'état des personnes.

ningar gjorts att få ett sådant från behöriga myndigheter i den anmodade staten.

Utan hinder av bestämmelserna i denna artikel får domstolen i brådskande fall besluta om interimistiska åtgärder.

Artikel 16

När stämning eller motsvarande handling måste översändas till utlandet för delgivning enligt bestämmelserna i denna konvention och avgörande har meddelats mot svaranden i hans utemål, kan domstol på ansökan av svaranden medge att saken får omprövas utan hinder av att fullföljdstiden utgått, om följande villkor är uppfyllda:

a) svaranden har utan egen förskyllan ej fått kännedom om handlingen i sådan tid, att han haft möjlighet att avge svaromål, och ej heller ägt kännedom om avgörandet i sådan tid att han kunnat fullfölja talan mot detta,

b) svaranden har visat sannolika skäl för sin talan.

Ansökan som avses i första stycket skall avvisas, om den icke inges inom skälig tid efter det att svaranden har fått kännedom om avgörandet.

Fördragsslutande stat kan avge förklaring, att ansökan kommer att avvisas, om den inges efter utgångsen av en i förklaringen angiven tidsfrist, vilken dock i intet fall får vara kortare än ett år efter dagen för avgörandet.

Denna artikel är icke tillämplig på avgöranden angående personers status (*décisions concernant l'état des personnes*).

*Chapter II — Extrajudicial documents**Article 17*

Extrajudicial documents emanating from authorities and judicial officers of a contracting State may be transmitted for the purpose of service in another contracting State by the methods and under the provisions of the present Convention.

*Chapter III — General Clauses**Article 18*

Each contracting State may designate other authorities in addition to the Central Authority and shall determine the extent of their competence.

The applicant shall, however, in all cases, have the right to address a request directly to the Central Authority.

Federal States shall be free to designate more than one Central Authority.

Article 19

To the extent that the internal law of a contracting State permits methods of transmission, other than those provided for in the preceding articles, of documents coming from abroad, for service within its territory, the present Convention shall not affect such provisions.

Article 20

The present Convention shall not prevent an agreement between any two or more contracting States to dispense with—

(a) the necessity for duplicate copies of transmitted documents as required by the second paragraph of article 3,

(b) the language requirements of the third paragraph of article 5 and article 7,

(c) the provisions of the fourth paragraph of article 5,

Chapitre II — Actes extrajudiciaires
Article 17

Les actes extrajudiciaires émanant des autorités et officiers ministériels d'un Etat contractant peuvent être transmis aux fins de signification ou de notification dans un autre Etat contractant selon les modes et aux conditions prévus par la présente Convention.

*Chapitre III — Dispositions générales**Article 18*

Tout Etat contractant peut désigner, outre l'Autorité centrale, d'autres autorités dont il détermine les compétences.

Toutefois, le requérant a toujours le droit de s'adresser directement à l'Autorité centrale.

Les Etats fédéraux ont la faculté de désigner plusieurs Autorités centrales.

Article 19

La présente Convention ne s'oppose pas à ce que la loi interne d'un Etat contractant permette d'autres formes de transmission non prévues dans les articles précédents, aux fins de signification ou de notification, sur son territoire, des actes venant de l'étranger.

Article 20

La présente Convention ne s'oppose pas à ce que des Etats contractants s'entendent pour déroger :

a) à l'article 3, alinéa 2, en ce qui concerne l'exigence du double exemplaire des pièces transmises,

b) à l'article 5, alinéa 3, et à l'article 7, en ce qui concerne l'emploi des langues,

c) à l'article 5, alinéa 4,

Kapitel II — Andra handlingar

Artikel 17

Andra handlingar i mål eller ärende hos myndighet eller tjänsteman i fördragsslutande stat får översändas för delgivning i annan fördragsslutande stat på de sätt som föreskrivs och i enlighet med de bestämmelser som är upptagna i denna konvention.

Kapitel III — Allmänna bestämmelser

Artikel 18

Fördragsslutande stat får vid sidan av det centrala organet utse andra myndigheter och skall besluta om dessas behörighet.

Sökanden äger dock alltid rätt att hänvända sig direkt till det centrala organet.

Federala stater får utse mer än ett centralt organ.

Artikel 19

Om lagen i fördragsslutande stat medger att handling från utlandet får översändas för delgivning inom dess område på annat sätt än som anges i föregående artiklar, innebär denna konvention icke någon inskränkning i sådana bestämmelser.

Artikel 20

Utan hinder av denna konvention får två eller flera fördragsslutande stater överenskomma om avvikelser från

a) artikel 3, andra stycket, såvitt angår kravet på två exemplar av översända handlingar,

b) artikel 5, tredje stycket, och artikel 7, såvitt angår de språk som skall användas,

c) artikel 5, fjärde stycket,

(d) the provisions of the second paragraph of article 12.

Article 21

Each contracting State shall, at the time of the deposit of its instrument of ratification or accession, or at a later date, inform the Ministry of Foreign Affairs of the Netherlands of the following—

(a) the designation of authorities, pursuant to articles 2 and 18,

(b) the designation of the authority competent to complete the certificate pursuant to article 6,

(c) the designation of the authority competent to receive documents transmitted by consular channels, pursuant to article 9.

Each contracting State shall similarly inform the Ministry, where appropriate, of—

(a) opposition to the use of methods of transmission pursuant to articles 8 and 10,

(b) declarations pursuant to the second paragraph of article 15 and the third paragraph of article 16,

(c) all modifications of the above designations, oppositions and declarations.

Article 22

Where Parties to the present Convention are also Parties to one or both of the Conventions on civil procedure signed at The Hague on 17th July 1905, and on 1st March 1954, this Convention shall replace as between them articles 1 to 7 of the earlier Conventions.

Article 23

The present Convention shall not affect the application of article 23 of the Convention on civil procedure signed at The Hague on 17th July 1905, or of article 24 of the Convention on civil procedure signed at The Hague on 1st March 1954.

d) à l'article 12, alinéa 2.

Article 21

Chaque Etat contractant notifiera au Ministère des Affaires Etrangères des Pays-Bas soit au moment du dépôt de son instrument de ratification ou d'adhésion, soit ultérieurement :

a) la désignation des autorités prévues aux articles 2 et 18,

b) la désignation de l'autorité compétente pour établir l'attestation prévue à l'article 6,

c) désignation de l'autorité compétente pour recevoir les actes transmis par la voie consulaire selon l'article 9.

Il notifiera, le cas échéant, dans les mêmes conditions :

a) son opposition à l'usage des voies de transmission prévues aux articles 8 et 10,

b) les déclarations prévues aux articles 15, alinéa 2, et 16, alinéa 3,

c) toute modification des désignations, opposition et déclarations mentionnées ci-dessus.

Article 22

La présente Convention remplacera dans les rapports entre les Etats qui l'auront ratifiée, les articles 1 à 7 des Conventions relatives à la procédure civile, respectivement signées à La Haye, le 17 juillet 1905 et le premier mars 1954, dans la mesure où lesdits Etats sont Parties à l'une ou à l'autre de ces Conventions.

Article 23

La présente Convention ne porte pas atteinte à l'application de l'article 23 de la Convention relative à la procédure civile, signée à La Haye, le 17 juillet 1905, ni de l'article 24 de celle signée à La Haye, le premier mars 1954.

d) artikel 12, andra stycket.

Artikel 21

Fördragsslutande stat skall, vid deponeringen av sitt instrument rörande ratifikation eller anslutning, eller senare, underrätta det nederländska utrikesministeriet om följande:

a) utseende av myndigheter enligt artiklarna 2 och 18,

b) utseende av myndighet som är behörig att utfärda i artikel 6 avsett bevis,

c) utseende av myndighet som är behörig att mottaga handlingar, vilka enligt artikel 9 översänts på konsulär väg.

Varje fördragsslutande stat skall likaledes, i förekommande fall, underrätta ministeriet om

a) invändning mot att handlingar översänds på sätt som avses i artiklarna 8 och 10,

b) förklaringar enligt artikel 15, andra stycket, och artikel 16, tredje stycket,

c) alla ändringar i fråga om utseende av myndigheter samt i fråga om invändningar och förklaringar som avses i det föregående.

Artikel 22

Denna konvention ersätter, i förhållandet mellan stater som ratificerat den, artiklarna 1—7 i de i Haag den 17 juli 1905 och 1 mars 1954 undertecknade konventionerna angående vissa till civilprocessen hörande ämnen, i den mån dessa stater även är anslutna till någon av dessa konventioner.

Artikel 23

Denna konvention skall icke påverka tillämpningen av artikel 23 i den i Haag den 17 juli 1905 undertecknade konventionen angående vissa till civilprocessen hörande ämnen eller av artikel 24 i den i Haag den 1 mars 1954 undertecknade kon-

These articles shall, however, apply only if methods of communication, identical to those provided for in these Conventions, are used.

Article 24

Supplementary agreements between Parties to the Conventions of 1905 and 1954 shall be considered as equally applicable to the present Convention, unless the Parties have otherwise agreed.

Article 25

Without prejudice to the provisions of articles 22 and 24, the present Convention shall not derogate from Conventions containing provisions on the matters governed by this Convention to which the contracting States are, or shall become, Parties.

Article 26

The present Convention shall be open for signature by the States represented at the Tenth Session of the Hague Conference on Private International Law.

It shall be ratified, and the instruments of ratification shall be deposited with the Ministry of Foreign Affairs of the Netherlands.

Article 27

The present Convention shall enter into force on the sixtieth day after deposit of the third instrument of ratification referred to in the second paragraph of article 26.

The Convention shall enter into force for each signatory State which ratifies subsequently on the sixtieth day after the deposit of its instrument of ratification.

Article 28

Any State not represented at the Tenth Session of the Hague Con-

Ces articles ne sont toutefois applicables que s'il est fait usage de modes de communication identiques à ceux prévus par lesdites Conventions.

Article 24

Les accords, additionnels auxdites Conventions de 1905 et de 1954, conclus par les Etats contractants, sont considérés comme également applicables à la présente Convention à moins que les Etats intéressés n'en conviennent autrement.

Article 25

Sans préjudice de l'application des articles 22 et 24, la présente Convention ne déroge pas aux Conventions auxquelles les Etats contractants sont ou seront Parties et qui contiennent des dispositions sur les matières réglées par la présente Convention.

Article 26

La présente Convention est ouverte à la signature des Etats représentés à la Dixième session de la Conférence de La Haye de droit international privé.

Elle sera ratifiée et les instruments de ratification seront déposés auprès du Ministère des Affaires Etrangères des Pays-Bas.

Article 27

La présente Convention entrera en vigueur le soixantième jour après le dépôt du troisième instrument de ratification prévu par l'article 26, alinéa 2.

La Convention entrera en vigueur, pour chaque Etat signataire ratifiant postérieurement, le soixantième jour après le dépôt de son instrument de ratification.

Article 28

Tout Etat non représenté à la Dixième session de la Conférence de

ventionen angående vissa till civilprocessen hörande ämnen.

Dessa artiklar skall dock endast tillämpas, om handlingarna översänts på sätt som avses i nämnda konventioner.

Artikel 24

Har tilläggsöverenskommelser till 1905 och 1954 års konventioner ingåtts mellan fördragsslutande stater, skall överenskommelserna äga motsvarande tillämpning beträffande denna konvention, om icke staterna överenskommer annat.

Artikel 25

Med undantag för vad som föreskrivs i artiklarna 22 och 24 görs genom denna konvention ej någon inskränkning i sådana överenskommelser angående frågor som regleras i denna konvention, till vilka fördragsslutande stat är ansluten eller kan komma att ansluta sig.

Artikel 26

Denna konvention är öppen för undertecknande av de stater som var representerade vid Haagkonferensens för internationell privaträtt tionde session.

Den skall ratificeras och ratifikationsinstrumenten deponeras hos det nederländska utrikesministeriet.

Artikel 27

Denna konvention träder i kraft den sextionde dagen efter den dag då det tredje av de i artikel 26, andra stycket, nämnda ratifikationsinstrumenten deponerats.

För varje signatärmakt, som ratificerar konventionen senare, träder den i kraft den sextionde dagen efter den dag då dess ratifikationsinstrument deponerats.

Artikel 28

Stat som icke var företrädd vid Haagkonferensens för internationell

ference on Private International Law may accede to the present Convention after it has entered into force in accordance with the first paragraph of article 27. The instrument of accession shall be deposited with the Ministry of Foreign Affairs of the Netherlands.

The Convention shall enter into force for such a State in the absence of any objection from a State, which has ratified the Convention before such deposit, notified to the Ministry of Foreign Affairs of the Netherlands within a period of six months after the date on which the said Ministry has notified it of such accession.

In the absence of any such objection, the Convention shall enter into force for the acceding State on the first day of the month following the expiration of the last of the periods referred to in the preceding paragraph.

Article 29

Any State may, at the time of signature, ratification or accession, declare that the present Convention shall extend to all the territories for the international relations of which it is responsible, or to one or more of them. Such a declaration shall take effect on the date of entry into force of the Convention for the State concerned.

At any time thereafter, such extensions shall be notified to the Ministry of Foreign Affairs of the Netherlands.

The Convention shall enter into force for the territories mentioned in such an extension on the sixtieth day after the notification referred to in the preceding paragraph.

Article 30

The present Convention shall remain in force for five years from the date of its entry into force in

La Haye de droit international privé pourra adhérer à la présente Convention après son entrée en vigueur en vertu de l'article 27, alinéa premier. L'instrument d'adhésion sera déposé auprès du Ministère des Affaires Etrangères des Pays-Bas.

La Convention n'entrera en vigueur pour un tel Etat qu'à défaut d'opposition de la part d'un Etat ayant ratifié la Convention avant ce dépôt, notifiée au Ministère des Affaires Etrangères des Pays-Bas dans un délai de six mois à partir de la date à laquelle ce Ministère lui aura notifié cette adhésion.

A défaut d'opposition, la Convention entrera en vigueur pour l'Etat adhérent le premier jour du mois qui suit l'expiration du dernier des délais mentionnés à l'alinéa précédent.

Article 29

Tout Etat, au moment de la signature, de la ratification ou de l'adhésion, pourra déclarer que la présente Convention s'étendra à l'ensemble des territoires qu'il représente sur le plan international, ou à l'un ou plusieurs d'entre eux. Cette déclaration aura effet au moment de l'entrée en vigueur de la Convention pour ledit Etat.

Par la suite, toute extension de cette nature sera notifiée au Ministère des Affaires Etrangères des Pays-Bas.

La Convention entrera en vigueur, pour les territoires visés par l'extension, le soixantième jour après la notification mentionnée à l'alinéa précédent.

Article 30

La présente Convention aura une durée de cinq ans à partir de la date de son entrée en vigueur conformé-

privaträtt tionde session kan ansluta sig till denna konvention sedan den trätt i kraft enligt artikel 27, första stycket. Anslutningsinstrumentet skall deponeras hos det nederländska utrikesministeriet.

För sådan stat träder konventionen i kraft om icke en annan stat, som ratificerat konventionen före deponeringen enligt första stycket, inom en frist av sex månader efter den dag då det nederländska utrikesministeriet utsände meddelande om anslutningen, underrättar ministeriet, att den motsätter sig denna.

Om någon sådan invändning ej gjorts, träder konventionen i kraft för den stat som ansluter sig första dagen i den månad, som följer efter utgången av den i föregående stycke angivna fristen.

Artikel 29

Stat kan, vid undertecknande, ratifikation eller anslutning, förklara att konventionens tillämpning utsträcks till samtliga de områden, för vilkas internationella förbindelser staten svarar, eller till ett eller flera av dessa. Sådan förklaring får verkan från det att konventionen träder i kraft för sagda stat.

Det nederländska utrikesministeriet skall underrättas om sådana utvidgningar som sker senare.

Denna konvention träder i kraft för områden, som omfattas av en sådan utvidgning, sextionde dagen efter den dag då det nederländska utrikesministeriet underrättats enligt andra stycket.

Artikel 30

Denna konvention gäller i fem år, räknat från den dag då den enligt artikel 27, första stycket, trätt i

accordance with the first paragraph of article 27, even for States which have ratified it or acceded to it subsequently.

If there has been no denunciation, it shall be renewed tacitly every five years.

Any denunciation shall be notified to the Ministry of Foreign Affairs of the Netherlands at least six months before the end of the five year period.

It may be limited to certain of the territories to which the Convention applies.

The denunciation shall have effect only as regards the State which has notified it. The Convention shall remain in force for the other contracting States.

Article 31

The Ministry of Foreign Affairs of the Netherlands shall give notice to the States referred to in article 26, and to the States which have acceded in accordance with article 28, of the following—

(a) the signatures and ratifications referred to in article 26;

(b) the date on which the present Convention enters into force in accordance with the first paragraph of article 27;

(c) the accessions referred to in article 28 and the dates on which they take effect;

(d) the extensions referred to in article 29 and the dates on which they take effect;

(e) the designations, oppositions and declarations referred to in article 21;

(f) the denunciations referred to in the third paragraph of article 30.

In witness whereof the undersigned, being duly authorised thereto, have signed the present Convention.

Done at The Hague, on the 15th day of November 1965, in the English and French languages, both

ment à l'article 27, alinéa premier, même pour les Etats qui l'auront ratifiée ou y auront adhéré postérieurement.

La Convention sera renouvelée tacitement de cinq en cinq ans, sauf dénonciation.

La dénonciation sera, au moins six mois avant l'expiration du délai de cinq ans, notifiée au Ministère des Affaires Etrangères des Pays-Bas.

Elle pourra se limiter à certains des territoires auxquels s'applique la Convention.

La dénonciation n'aura d'effet qu'à l'égard de l'Etat qui l'aura notifiée. La Convention restera en vigueur pour les autres Etats contractants.

Article 31

Le Ministère des Affaires Etrangères des Pays-Bas notifiera aux Etats visés à l'article 26, ainsi qu'aux Etats qui auront adhéré conformément aux dispositions de l'article 28 :

a) les signatures et ratifications visées à l'article 26;

b) la date à laquelle la présente Convention entrera en vigueur conformément aux dispositions de l'article 27, alinéa premier;

c) les adhésions visées à l'article 28 et la date à laquelle elles auront effet;

d) les extensions visées à l'article 29 et la date à laquelle elles auront effet;

e) les désignations, opposition et declarations mentionnées à l'article 21;

f) les dénonciations visées à l'article 30, alinéa 3.

En foi de quoi, les soussignés, dûment autorisés, ont signé la présente Convention.

Fait à La Haye, le 15 novembre 1965, en français et en anglais, les deux textes faisant également foi, en

kraft. Detsamma gäller även för stater, som senare ratificerat eller anslutit sig till konventionen.

Konventionen skall, om uppsägning icke sker, anses förlängd för fem år i sänder.

Uppsägning skall tillkännages hos det nederländska utrikesministeriet minst sex månader före den löpande femårsperiodens utgång.

Uppsägning kan begränsas till att avse vissa av de områden beträffande vilka konventionen är tillämplig.

Uppsägningen får verkan endast för den stat, som gjort uppsägningen. För övriga fördragsslutande stater förblir konventionen i kraft.

Artikel 31

Det nederländska utrikesministeriet skall underrätta de stater som avses i artikel 26, liksom de stater som anslutit sig enligt bestämmelserna i artikel 28, om:

a) underskrifter och ratifikationer som avses i artikel 26,

b) dagen för konventionens ikraftträdande enligt bestämmelserna i artikel 27, första stycket,

c) anslutningar som avses i artikel 28 och dagen för dessas ikraftträdande,

d) utvidgningar som avses i artikel 29 och dagen för dessas ikraftträdande,

e) utseende av myndigheter samt invändningar och förklaringar som avses i artikel 21,

f) uppsägningar som avses i artikel 30, tredje stycket.

Till bekräftelse härav har undertecknade, därtill behörigen bemyndigade, underskrivit denna konvention.

Som skedde i Haag den 15 november 1965 på engelska och franska språken, vilka båda texter äger lika

texts being equally authentic, in a single copy which shall be deposited in the archives of the Government of the Netherlands, and of which a certified copy shall be sent, through the diplomatic channel, to each of the States represented at the Tenth Session of the Hague Conference on Private International Law.

un seul exemplaire, qui sera déposé dans les archives du Gouvernement des Pays-Bas et dont une copie certifiée conforme sera remise, par la voie diplomatique, à chacun des Etats représentés à la Dixième session de la Conférence de La Haye de droit international privé.

vitsord, i ett enda exemplar, som skall förvaras i Nederländernas regerings arkiv och varav bestyrkt avskrift på diplomatisk väg skall tillställas varje stat som var företräd vid Haagkonferensens för internationell privaträtt tionde session.

Request for service abroad of judicial or extrajudicial documents

Convention on the service abroad of judicial and extrajudicial documents in civil or commercial matters, signed at The Hague, on the 15th November, 1965.

Identity and address of the applicant Address of receiving authority

The undersigned applicant has the honour to transmit—in duplicate—the documents listed below and, in conformity with article 5 of the above-mentioned Convention, requests prompt service of one copy thereof on the addressee, i.e., (identity and address)

(a) in accordance with the provisions of sub-paragraph (a) of the first paragraph of article 5 of the Convention*.

(b) in accordance with the following particular method (sub-paragraph (b) of the first paragraph of article 5)*:

.....
.....
.....

(c) by delivery to the addressee, if he accepts it voluntarily (second paragraph of article 5)*.

The authority is requested to return or to have returned to the applicant a copy of the documents—and of the annexes*—with a certificate as provided on the reverse side.

List of documents

.....
.....
.....

Done at, the

Signature and/or stamp.

* Delete if inappropriate.

Reverse of the request

Certificate

The undersigned authority has the honour to certify, in conformity with article 6 of the Convention,

- 1) that the documents has been served*
 - the (date)
 - at (place, street, number)
 -
 - in one of the following methods authorised by article 5—
 - (a) in accordance with the provisions of sub-paragraph (a) of the first paragraph of article 5 of the Convention*.
 - (b) in accordance with the following particular method*:
 -
 - (c) by delivery to the addressee, who accepted it voluntarily*.

The documents referred to in the request have been delivered to:

(identity and description of person)

.....

relationship to the addressee (family, business or other):

.....

- 2) that the documents has not been served, by reason of the following facts*:
 -
 -

In conformity with the second paragraph of article 12 of the Convention, the applicant is requested to pay or reimburse the expenses detailed in the attached statement*.

Annexes

Documents returned:

Done at, the

In appropriate cases, documents establishing the service:

Signature and/or stamp.

.....

* Delete if inappropriate.

Summary of the document to be served

Convention on the service abroad of judicial and extrajudicial documents in civil or commercial matters, signed at The Hague, on the 15th November, 1965.

(article 5, fourth paragraph)

Name and address of the requesting authority:

Particulars of the parties*:

Judicial document**

Nature and purpose of the document:

Nature and purpose of the proceedings and, where appropriate, the amount in dispute:

Date and place for entering appearance** :

Court which has given judgment** :

Date of judgment** :

Time limits stated in the document** :

Extrajudicial document**

Nature and purpose of the document:

Time limits stated in the document** :

* If appropriate, identity and address of the person interested in the transmission of the document.

** Delete if inappropriate.

*Annexe à la Convention
Formules de demande et d'attestation*

**Demande
aux fins de signification ou de notification à l'étranger
d'un acte judiciaire ou extrajudiciaire**

Convention relative à la signification et à la notification à l'étranger des actes judiciaires ou extrajudiciaires en matière civile ou commerciale, signée à La Haye, le 15 novembre 1965.

Identité et adresse du requérant

Adresse de l'autorité destinataire

Le requérant soussigné a l'honneur de faire parvenir—en double exemplaire—à l'autorité destinataire les documents ci-dessous énumérés, en la priant conformément à l'article 5 de la Convention précitée, d'en faire remettre sans retard un exemplaire au destinataire, à savoir :

- (identité et adresse)
-
- a) selon les formes légales (article 5, alinéa premier, lettre a)*.
- b) selon la forme particulière suivante (article 5, alinéa premier, lettre b)* :
-
-
- c) le cas échéant, par remise simple (article 5, alinéa 2)*.

Cette autorité est priée de renvoyer ou de faire renvoyer au requérant un exemplaire de l'acte—et de ses annexes*—avec l'attestation figurant au verso.

Énumération des pièces

.....
.....
.....

Fait à, le

Signature et/ou cachet.

* Rayer les mentions inutiles.

Attestation

L'autorité soussignée a l'honneur d'attester conformément à l'article 6 de ladite Convention,

1. que la demande a été exécutée*

- le (date)
- à (localité, rue, numéro).....
-
- dans une des formes suivantes prévues à l'article 5 :
- a) selon les formes légales (article 5, alinéa premier, lettre a)*.
- b) selon la forme particulière suivante* :
-
- c) par remise simple*.

Les documents mentionnés dans la demande ont été remis à :

(identité et qualité de la personne)

.....

liens de parenté, de subordination ou autres, avec le destinataire de l'acte :

.....

2. que la demande n'a pas été exécutée, en raison des faits suivants* :

.....

.....

Conformément à l'article 12, alinéa 2, de ladite Convention, le requérant est prié de payer ou de rembourser les frais dont le détail figure au mémoire ci-joint*.

Annexes

Pièces renvoyées :

.....

.....

Fait à, le

Le cas échéant, les documents justificatifs de l'exécution :

.....

.....

.....

Signature et/ou cachet.

* Rayer les mentions inutiles.

Éléments essentiels de l'acte

Convention relative à la signification et à la notification à l'étranger des actes judiciaires et extrajudiciaires en matière civile ou commerciale, signée à La Haye, le 15 novembre 1965.

(article 5, alinéa 4)

Nom et adresse de l'autorité requérante :

Identité des parties* :

Acte judiciaire**

Nature et objet de l'acte :

Nature et objet de l'instance, le cas échéant, le montant du litige :

Date et lieu de la comparution** :

Jurisdiction qui a rendu la décision** :

Date de la décision**

Indication des délais figurant dans l'acte** :

Acte extrajudiciaire**

Nature et objet de l'acte:

Indication des délais figurant dans l'acte** :

* S'il y a lieu, identité et adresse de la personne intéressée à la transmission de l'acte.
** Rayer les mentions inutiles.

Översättning
Bilaga till konventionen
Formulär till framställning och bevis

Framställning
om delgivning i utlandet av handling i mål eller ärende

Konvention om delgivning i utlandet av handlingar i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur, undertecknad i Haag den 15 november 1965.

Sökandens namn och adress:

Mottagande myndighets adress:

Undertecknad har äran översända — i två exemplar — nedan förtecknade handlingar och, enligt artikel 5 i ovannämnda konvention, anhålla att ett exemplar av handlingarna omgående delges med adressaten:

(namn och adress)

.....

a) enligt bestämmelsen i artikel 5, första stycket, a) i konventionen*.

b) i följande särskilda form (artikel 5, första stycket, b)*:

.....

.....

.....

c) genom formlöst överlämnande till adressaten (artikel 5, andra stycket)*.

En kopia av handlingarna jämte bilagor* torde återställas till sökanden tillika med beviset på omstående sida.

Förteckning över handlingar:

.....

.....

.....

.....

..... den19..

Underskrift och/eller stämpel

* Stryk det ej tillämpliga.

På baksidan

Bevis

Undertecknad myndighet har äran intyga enligt artikel 6 i konventionen:

1. att handlingarna har delgivits*
 - den
 - på/i (ort, gata, gatunummer)
 -
 - i en av de former som avses i artikel 5:
 - a) enligt bestämmelsen i artikel 5, första stycket, a) i konventionen*.
 - b) i följande särskilda form*
 -
 - c) genom formlöst överlämnande av handlingarna till adressaten*.
 - I framställningen nämnda handlingar har överlämnats till (vederbörandes namn och ställning)
 -
 - förhållande till adressaten (släktskap, underordnad ställning eller annat förhållande)
2. att delgivning icke har skett på grund av följande omständigheter:*
 -
 -

Med stöd av artikel 12, andra stycket, i konventionen ombedes sökanden att ersätta de kostnader, som specificerats i bifogade räkning.*

Bilagor

Återställda handlingar:

.....

 den 19..

I förekommande fall handlingar som styrker att delgivning skett:

Underskrift och/eller stämpel

* Stryk det ej tillämpliga.

Det huvudsakliga innehållet i delgivningshandlingen

Konvention om delgivning i utlandet av handlingar i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur, undertecknad i Haag den 15 november 1965.

(artikel 5, fjärde stycket)

Den sökande myndighetens namn och adress:

Uppgifter om parterna*:

Handling i mål eller ärende hos domstol**

Handlingens natur:

Förfarandets natur och, i förekommande fall, tvisteföremålets värde:

Dag och ort för inställelse**:

Domstol som meddelat avgörandet**:

Datum för avgörandet**:

Tidsfrister som anges i handlingen**:

Annan handling**

Handlingens natur:

Tidsfrister som anges i handlingen**:

* Ange i förekommande fall fullständigt namn och adress på den person som har ett intresse i handlingens översändande.

** Stryk det ej tillämpliga.